

## P ä r r a n d u s .

Üks jummalala kartlik koddanik, kes jummalala armo ja omma wäewa läbbi olli ennesele warrandussed koggund, sai wägga kiusatud ja wihhastud kahhest waenlastest. Teine tõstis kurjad kõnned temma peäle, et ta ütles, et koddanik keik üllekohtusse läbbi olli sanud. Teine ta jälle ütles: temmale weddajat ollewad, kes temmale rahha toob, ja nenda käänsid nemmad keik kurjaks.

Koddanik sündes haigeiks surremisse peäl, jubba temma waenlassed ennast rõmustawad ja soowiwad, et ta peaks pea surlema. Waene koddanik sureb ka ning

saab ausaste mahhamaetud. Kus warrandus ja rahha jäi? Mis sa arwad? Temma olli käänuud sedda keik ommade waenlastele anda. Nüüd kutsid nemmad tedda ja parremiimees es olli leida, kui se koddanik. Nemmad ütlesid nüüd, et ta keik olli jummalala armo ja omma wäewa läbbi saanud.

Agga kus need kaks waenlassed se warrandusse läbbi said õnneliseks? Ei olle! Sest teine olli wägga ahne, ja se hoidis õõd ning päwad omma rahha, et ükski piddi mitte warrastama.

Midda enam temmal rahha olli, sedda enam ta himmustas. Ei sõõb temma nüüd enam omma kõhto tais, sest temma kartis omma rahha otsa saamad. Teine olli jälle üks pilluja ja ellas ikka prassemisess, liigjõnisses ja sõmisse nenda et temma wiimaks ommast terwidussest, warrandussest ja meelest lahti jäi.

Nenda said need waenlassed se samma